ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. ΜΠΕΛΕΖΙΝΗ

2ον

Στὸ προηγούμενο σημείωμά μας, ἐφαρμόζοντας ἀρχὲς μὲ ἀπολυτο κῦρος καὶ γενικὰ παραδεκτές, καταλήξαμε στὸ συμπέρασμα πὼς Ἑλληνικὸ γυμνάσιο, ποὺ δὲν διδάσκει τὰ κλασσικὰ κείμενα στὴν αὐθεντική τους γλωσσικὴ μορφή, δὲν γίνεται νὰ ὑπάρξει.

Ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι ἡ φραστικὴ ἐπένδυση τοῦ νοήματος, τοῦ συναισθήματος ἢ τοῦ ὀνείρου, ἀλλὰ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς σύλληψη καὶ ἀδιαίρετη σάρκωσις τοῦ λόγου — μὲ ποιὰ λόγια νὰ ἐκφράσει ἢ νὰ περιγράψει κανεὶς τὴ γένεση ἑνὸς Ὁμηρικοῦ ἢ Αἰσχύλειου ἢ Σολωμικοῦ στίχου;

Ὅπως εἶναι ἀκατόρθωτο νὰ ἀπογυμνώσει κανεὶς τὴν πλαστικὴ σύλληψη ἑνὸς ἀγάλματος ἀπὸ τὴν γλυπτική του μορφή, τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὸ ἔργο τοῦ λόγου, μόνο πὼς ἐδῶ μᾶς παρασύρει ἡ φαινομενικὴ δυνατότητα νὰ ἀπομονώσουμε τὸ λογικό, ὅπως θαρροῦμε, πυρῆνα.

Κοντὰ σ' αὐτὰ καὶ ἀπὸ γλωσσικὴ ἄποψη δὲν εἶναι νοητὸ ν' ἀποκόψουμε τὴ νεοελληνικὴ ἀπὸ τὶς ρίζες της καὶ τὶς πηγές της. Ὁ νεοέλληνας μαθητὴς δικαιοῦται νὰ γνωρίζει καλὰ τὴν ἀρχαία γλῶσσα (τὴν ἀττική, κυρίως διάλεκτο), γιατί, ἀλλιῶς, οὔτε στὴ κοινὴ θὰ μπορεῖ νὰ κατέβει οὔτε στὴ δημώδη βυζαντινὴ νὰ περάσει καί, συνεπῶς οὔτε τὴ δημοτική, τὴν φυσιολογικὴ ἐξέλιξη τῆς ἑλληνικῆς, νὰ κατανοήσει.

Οὔτε χῶρος οὔτε ὁ χαρακτῆρας αὐτῶν τῶν σημειωμάτων ἐπιτρέπουν νὰ ἐπιμείνουμε πάνω στὴ μέθοδο τῆς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας γλώσσας, ποὺ θὰ βοηθήσει τὸν μαθητὴ νὰ μάθει ἀσφαλέστερα νὰ διαβάζει καὶ νὰ νοιώθει τὸν ἀρχαῖο λόγο. Ὅλα δείχνουν ὅτι ἀπαιτεῖται ἀναθεώρηση τῆς διδακτικῆς μεθόδου καὶ σύνταξη νέων βοηθημάτων μὲ κύριους στόχους: α) τὴν παροχὴ ἑνὸς βασικοῦ λεξιλογίου τοῦ ἀρχαίου πεζοῦ λόγου, ποὺ καὶ θὰ περιέχει ἐκεῖνες τὶς λέξεις, ποὺ εἴτε δὲν χρησιμοποιοῦνται σήμερα καθόλου ἢ παρουσιάζουν μεγάλη σημασιολογικὴ ἀπόκλιση, β) τὴ διδασκαλία τῆς γραμματικῆς μορφολογίας, μὲ τρόπο πού, ὅσο εἶναι κατορθωτό, θὰ ἀπαλύνει τὸ γραμματικὸ κάματο, καὶ γ) τὴν ἐπίμονη διδασκαλία ἐκείνων τῶν συντακτικῶν φαινομένων, στὰ ὁποῖα προσκρούει ἡ γλωσσικὴ εὐαισθησία τοῦ Νεοέλληνα καθὼς ἡ ἀκοή του εἶναι συνηθισμένη σὲ ἀναλυτικὲς καὶ ὄχι συνθετικὲς συντάξεις ('Απαρέμφατο μὲ αἰτιατική, ἀπόλυτη μετοχή, ὑπερβατὰ κλπ.).

Δὲν ξέρω μάλιστα, ἂν θὰ ἔπρεπε ν' ἀφιερώσουμε τὴν τελευταία χρονιὰ τοῦ προγυμνασίου ἢ ἔστω, τὴν πρώτη τοῦ γυμνασίου ἀποκλειστικὰ σχεδὸν στὴν πολύωρη καὶ ἐπίμονη γλωσσικὴ διδασκαλία, ἔτσι ποὺ οἱ μαθητὲς νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ πλησιάσουν στὶς ἑπόμενες τάξεις κείμενα πολλὰ καὶ προσεκτικὰ διαλεγμένα, ρίχνοντας πιὰ τὸ βάρος στὴν οὐσία καὶ στὸ αἰώνια, στὰ πιὸ πολλά, ἐπίκαιρο ἀνθρωπιστικὸ μήνυμά της.

Ὅσο ὅμως κι' ἂν εἶναι κανεὶς ἑτοιμασμένος ν' ἀντιμετωπίσει τὶς δυσκολίες τοῦ ἀρχαίου λόγου, εἶναι ἀδύνατο νὰ γνωρίσει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἔξοχα καὶ τερπνότατα κείμενα, ὅπως τὴν «ἱστορίης ἀπόδεξιν» τοῦ Ἡροδότου.

Τί γίνεται σήμερα μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ 'Αλικαρνασέως ἱστορικοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κυριώτερη πηγὴ γιὰ τὰ Μηδικὰ καὶ πού, καθὼς ἀναφέρεται σὲ «ἔργα μεγάλα τε καὶ θαυμαστά», καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν θὰ κέντριζε καὶ ἀνυπολόγιστη παιδικὴ ἐπίδραση θὰ ἀσκοῦσε στὶς ψυχές τους;

Ὁ χρόνος ποὺ δίνουμε στὸ κείμενο αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπει καὶ στὴν πιὸ ἀποδοτικὴ τάξη παρὰ τὴν ἑρμηνεία ἐλάχιστων σελίδων.

Καὶ ὅμως ἂν εἶχαν μπεῖ στὰ σχολεῖα οἱ μεταφράσεις θὰ χαίρονταν τὰ παιδιὰ μιὰ εὐρεῖα ἐπιλογὴ ἐκλεκτῶν χωρίων καὶ θὰ ὠφελοῦνταν ποικιλότροπα ἀπὸ τὸ πλούσιο καὶ σὲ ἀλήθεια καὶ σὲ περιέργεια καὶ θαυμασμὸ ἔργο, τοῦ πατέρα τῆς ἱστορίας, τοῦ ἂν καὶ προερχόταν ἀπὸ τὸν βαρβαρικὸ κόσμο ἔγραψε μέτοση τέχνη τὴν Ἰωνική.

Ἀναρωτιέται, λοιπόν, κανεὶς τί εἶναι προτιμότερο νὰ διαβάζουν τὰ παιδιὰ τὰ πρῶτα—πρῶτα μόνον τοῦ ἔργου, τὸ προοίμιο καὶ τὶς ἀρπαγὲς τῶν γυναικῶν, ποὺ ἔτσι, βέβαια, μένουν ἀσύνδετες μὲ τὸν πυρῆνα τῆς πλατειᾶς ἀφηγήσεως, τὴ σύγκρουση Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ἢ νὰ γνωρίσουν σὲ μεγάλη ἔκταση τὴν ὅλο ζωντάνια ἔκθεσητῆς ἱστορικῆς του ὕλης Μιᾶς ὕλης σπαρταριστῆς, ποὺ θὰ πλάθεται ἀπὸ ἕνα πνεῦμα ποὺ μαγνητίζεται πιὰ ἀπὸ τὴν ἰωνικὴ ἐπιστήμη χωρὶς νὰ κρύβει τὴν ἀγάπη τοῦ γιὰ τὸ ἔπος καὶ τὸν μῦθο.

Φοβοῦμαι πὼς ἂν προτιμήσουμε αὐτὸ ποὺ γίνεται σήμερα εἶναι σὰ νὰ ὑποστηρίζουμε ὅτι ἕνα ἐλάχιστο θραῦσμα ἀπὸ κιονόκρανο μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει ὑποψία γιὰ τὸν ἀρχαῖο ναὸ καὶ νὰ ἐπιδράσει παιδευτικὰ πάνω μας.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ χωρὶς νὰ καταφύγει κανεὶς σὲ ἀναλογίες, ἀμφίβολης, ἄλλωστε, ὀρθότητας, μπορεῖ νὰ καταδείξει τὴν ὠφέλεια ποὺ θὰ προκύψη ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν μεταφράσεων.

Εἶναι ἀδύνατο βέβαια, ἀπὸ τή, φύση τοῦ θέματος νὰ ἐκφραστεί κανεὶς ποσοτικὰ (πόσο χάνουμε σὲ καθαρότητα λόγου καὶ πληρότητα μορφῆς καὶ τὶ κερδίζουμε σὲ ἔκταση καὶ ἀμεσότητα, ποὺ ἐξασφαλίζει ἡ οἰκεία γλῶσσα τῆς μεταφράσεως). Εἶναι ὅμως βέβαιο ὅτι σὲ μιὰ καλὴ μετάφραση ποὺ ἔγινε ὕστερα ἀπὸ βαθειὰ γνώση καὶ βίωση τοῦ ἔργου καὶ ἐναγώνια πάλη πρὸς τὶς ἀντιστάσεις καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης γλώσσας, περισώζονται ἀρκετὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο λόγο.

Ἂν δὲν ἀληθεύει αὐτό, τότε εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταλήξει κανεὶς στὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τὴν «Παλαιὰ Διαθήκη» πού, βέβαια, δὲν πρωτογράφτηκε στὴν «κοινή», ἀλλὰ στὰ πιὸ παλιὰ στὴν «γλῶσσα χαναανίτιδα» δὲν ἔφτασε ὥς ἐμᾶς τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπομονὴ τοῦ 'Ιὼβ ἢ τὴν ὑπακοὴ τοῦ 'Αβραάμ ἢ τὶς εὐωδίες καὶ τὶς αἰσθήσεις τοῦ «Ἄσματος, ἀσμάτων».

'Αλλ' ἔφθασε, μ' ὅλο ποὺ ἀπὸ τὴν μετάφραση τῶν ἑβδομήκοντα μόνον ἤρθαμε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμο τῆς 'Ιουδαϊκῆς Βίβλου. Πολλοὶ μάλιστα λαοὶ γνώρισαν τὸν ἴδιο κόσμο σὲ μεταφράσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ δεύτερο χέρι, μὲ βάση τὴν «'Αλεξανδρεωτικὴ», στὴν ὁποία, ἀξίζει νὰ σημειωθῆ, μόνο ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων ἀναγνωρίζει θεοπνευστία.

Γιατί, λοιπόν, δὲν θὰ νοιώθω με ἀπὸ μιὰ καλὴ μετάφραση ὄχι λίγο τὸν πόνο τοῦ Πριάμου, ὅταν φιλοῦσε τὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τοῦ σκότωσε τὸ γιό, ἢ τὴ δραματικότητα τῆς καταστροφῆς τῶν 'Αθηναίων στὴ Σικελία κλπ.

«Στὴ μετάφραση οἱ ὡραιότητες ἐξαφανίζονται, ἀλλὰ καὶ τότε εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ μᾶς θαμπώσει ἡ ζωντάνια, μὲ τὴν ὁποία διηγεῖται τὶς ἱστορίες του», γράφει, ξεκινώντας ἀπὸ ἄλλη ἀφορμή, ὁ καθηγητὴς C. M. BOWRA, γιὰ τὸ ὕφος τοῦ 'Ηροδότου. Στὸ χωριὸ αὐτὸ ἀπὸ τὴν «'Αρχαία ἑλληνικὴ λογοτεχνία» τοῦ Ἄγγλου ἑλληνιστοῦ περιέχεται ὅλη ἡ ἀλήθεια γιὰ τὶς μεταφράσεις: Οἱ ὡραιότητες ἐξαφανίζονται, ἡ ζωντάνεια, ὅμως, ἐξακολουθεῖ νὰ θαμπώνει.

Οἱ μεταφράσεις, φαντάζομαι, θὰ δείξουν τὴ μεγάλη τους χρησιμότητα στὰ γυμνάσιά μας, γιατὶ θὰ ἐπιτρέψουν νὰ ὁλοκληρώσουμε τὴν εἰκόνα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, καὶ τῆς γραμματείας του. Βοηθοῦν γιὰ νὰ διευρυνθῆ ὁ ψυχικὸς χῶρος, πού, βασικά, μόνο ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας γλώσσας διανοίγει.

Α. ΜΠΕΛΕΖΙΝΗΣ

ΖΗΤΟΥΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΝ ΕΡΓΩΝ ΕΚΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΙΑΡΗ

Πρὸς τοῦς, πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὑπουργὸν Προεδρίας, ὑπουργὸν καὶ ὑφυπουργὸν Δημοσίων Ἔργων ὑπουργὸν καὶ ὑφυπουργὸν Συντονισμοῦ, ἐστάλη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐπικειμένης ἐκτελέσεως ἔργων ἐκτροπῆς χειμάρρου Διακονιάρη κατὰ τρόπον ἀσύμφορον καὶ ἐπικίνδυνον δι' ὁλόκληρον τὴν περιοχήν μας ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀναστάτωσις καὶ ὑφίσταται κίνδυνος συρράξεως μὲ ἀπρόβλεπτα ἀποτελέσματα. Παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ἐγκαίρου ἐπεμβάσεώς σας, ἀποφευχθῆ τὸ ἀνεπανόρθωτον.

Ἐκπολιτιστικὸς Σύλλογος 'Αγίου Χαραλάμπους. Ὁ πρόεδρος 'Ιωάν. Κ. Παπατριανταφύλλου. Γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς Γλαύκου. Ὁ πρόεδρος 'Αναστάσιος Πράρας, συνυπογράφων σύμβουλος Γεράσιμος Αὐγέρος. Κάτοικοι συνοικισμοῦ Ταραμπούρα: Σωτήριος Σταμόπουλος, Βασίλειος Τσάμης, 'Ιωάννης Σκόνδρας, Δ. Μόσχος, 'Ηλίας Κυριακόπουλος, Κ. Κυριακόπουλος, Γ. Κουτσαντώνης. Κάτοικοι προαστίου Κοικούλη: 'Αλέκος Καμπέρος, Χ. Παπαγιαννόπουλος, Π. Κατσούλιας, Α. Πιτσῆς.

ΕΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Οἱ πλημμυροπαθεῖς

Οἱ κ. κ. πρόεδροι τῶν πλημμυροπαθῶν δημοσιεύουν ὅτι προστατεύουν 20.000 πτωχούς. Δὲν μᾶς λέγουν μήπως εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν προστατεύουν καὶ ὑπερπλουσίους γαιοκτήμονας οἰκοπεδούχους, ποὺ ἔχουν καὶ 50 ἕως 120.000 τ. μέτρα ἕκαστος καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐκτάσεις ἐὰν ἀποξηρανθῆ ἡ κοίτη τοῦ χειμάρρου εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ τεχνικοὶ κ. κ. πρόεδροι τῶν πλημμυροπαθῶν, θὰ λάβουν ὑπεραξίαν, ἤτοι μίαν (1) χρυσῆν λίραν κατὰ μέτρον, ἤτοι ἀστρονομικὰ ποσά. 'Εὰν αὐτοὶ εἶναι 20.000 κάτοικοι, τότε ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τὸ 1.000.000. Καὶ πρὸς κατατοπισμὸν τῶν συνδημοτῶν μας, ἀπαντῶμεν ὅτι, ἐμεῖς ζητᾶμε λύσιν ἐξασφαλίζουσαν αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς καὶ ὄχι λύσιν, ὡς ἡ προτεινομένη ἡ ὁποία, ὡς ἀναγράφεται εἰς τὴν μελέτην, ἡ χαμηλὴ χάραξις θὰ προσχωθῆ σχεδὸν ἀκαριαίως διότι εἶναι ἐπισφαλής.

Οἱ κ. κ. πρόεδροι τῶν πλημμυροπαθῶν μὴ νομίζουν ὅτι οἱ συνδημόται μας εἶναι τόσον ἀφελεῖς νὰ πιστεύσουν τὰ γραφόμενά των.

Οὐδεμία ἀποζημίωσις εἶναι ἱκανὴ νὰ σταματήση τοὺς δικαίους ἀγῶνες μας, οἱ ὁποῖοι γίνονται πρὸς προστασίαν ὁλοκλήρου τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος καὶ τῶν προαστίων.

ΠΑΝ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Αξίζει καὶ δημοσία νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήριά μας πρὸς τὸν ραβδοσκόπον κ. Νικ. Λιαρομμάτην ἐκ Πατρῶν, διότι χάρις εἰς τὴν ἀκριβῆ διάγνωσιν καὶ προσδιορισμὸν σημείου ἔνθα διέρχονται ὑπόγειοι φλέβαι ὕδατος εἰς ποσότητα καὶ βάθος, εὑρέθησαν στὰ κτήματά μας διὰ γεωτρήσεως ἄφθονα νερὰ καὶ ἀξιοποιήσαμεν τὰς μέχρι τοῦδε ἀγόνους ἐκτάσεις μας.

Οἱ εὐχαριστοῦντες κάτοικοι
Τζόγια 'Ηλείας
Γαλανόπουλος Λεων. Γιαννακούλιας Λεων., Καμούτσης 'Αναστ., Πανουτσόπουλος Παν., Καμούτσης Νικ.

'Αριθ. 50.388

Περίληψις Β΄ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος δύο ἐνυποθήκων ἀκινήτων, ἐπισπεύσει Τραπέζης.

'Ο συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πατρῶν Φώτιος Θωμᾶ Κουτσοκώστας, ἑδρεύων ἐν Πάτραις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν ἑβδόμην (7ην) τοῦ μηνὸς 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1964 χίλια ἐννεακόσια ἑξήκοντα τέσσαρα, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης (10ης) π. μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12ης) μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐνώπιόν μου ἢ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἔξωθι τοῦ γραφείου μου, κειμένου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 53 τῆς Κάτω πόλεως Πατρῶν, Δήμου Πατρέων, οἰκίαν ἰδιοκτησίας κληρονόμων 'Αγγέλου Ρηγοπούλου, τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν 'Αθήναις (Σοφοκλέους 11) ἑδρευούσης 'Ανωνύμου Τραπεζικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «'Εμπορικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος Α. Ε.», νομίμως ἐκπροσωπουμένης δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Γεωργίου Χρίστου 'Αναγνωστοπούλου, ἰσυνταξιούχου ΤΕΒΕ', κατοίκου Πατρῶν, 'Ιεροθέου 'Αρχιεπισκόπου ἀριθ. 20, ὡς ἐγγυητοῦ τοῦ ὀφειλέτου τῆς Τραπέζης 'Ηρακλέους Γ. 'Αναγνωστοπούλου, ἐμπορο-βιομηχάνου, κατοίκου Πατρῶν, 'Ιεροθ. 'Αρχιεπισκόπου 20 ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37.161 τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες ἑκατὸν ἑξήκοντα ἓν τῆς 15.9.1960 συμβολαίου μου καὶ τῆς κοινοποιηθείσης πρὸς ἀνωτέρω ἐγγυητὴν καὶ ὀφειλέτην ἀπὸ 15.2.1962 ἐπιταγῆς της πρὸς πληρωμήν, διὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα ἐπιταγῆς της καὶ ἔξοδα πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἕως καὶ δύο (2) Μαΐου 1964 χίλια ἐννεακόσια ἑξήκοντα τέσσαρα δραχμὰς ἐν ὅλῳ 249.688 διακοσίας τεσσαράκοντα ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίας ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ὡς λεπτομερῶς περιγράφονται ταῦτα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44.131 τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἑκατὸν τριάκοντα ἓν τῆς 9.5.1962 πρόγραμμά μου τοῦ παρόντος πλειστηριασμοῦ, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 46.493 τεσσαράκοντα ἕξ χιλιάδες τετρακόσια ἐννενήκοντα τρία τῆς 2. 1. 1963 ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμά μου πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 50.365 πεντήκοντα χιλιάδες τριακόσια ἑξήκοντα πέντε τῆς 7.5.1964 Β΄ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμά μου ἐπὶ τοῦ ἄνω πλειστηριασμοῦ, οὗτινος Β΄ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος περίληψιν, δημοσιεύομεν διὰ τοῦ παρόντος, θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 'Ιουλίου)13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ 'Ανωνύμων 'Εταιριῶν» τὰ κατωτέρω περιγραφόμενα καὶ εἰς τὸν ἄνω ὀφειλέτην Γεώργιον Χρίστου 'Αναγνωστόπουλον καὶ τούτου θανόντος τὴν 1.12.1963 ἀνήκοντα ἤδη εἰς τοὺς κληρονόμους του, δύο ἀκίνητά του, ἐφ' ὧν ἐνεγράφη ἡ ὑποθήκη τῆς Τραπέζης ἤτοι 1) ἐπὶ μιᾶς ἀνωγείου οἰκίας του, κειμένης ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Μαιζῶνος καὶ 'Ιεροθέου 'Αρχιεπισκόπου τῆς Κάτω πόλεως Πατρῶν, Δήμου Πατρέων, μετὰ τοῦ ὅπερ καλύπτει αὕτη οἰκοπέδου ἐκ πήχεων 320,50τρια κοσίων εἴκοσι καὶ πεντήκοντα ἑκατοστῶν ἢ μέτρων τετραγωνικῶν 180,84 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα τεσσάρων ἑκατοστῶν, συνορευομένης ἐν ὅλῳ γύρωθεν ἀρκτικῶς μὲ εἴσοδον προικώου ἀκινήτου 'Ανδρέου Βερούτσου ἀνατολικῶς, μὲ ἀποθήκην 'Ηρακλέους Γεωργ. 'Αναγνωστοπούλου, μεθ' ἧς χωρίζεται διὰ μεσοτοίχου, μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν 'Ιεροθέου 'Αρχιεπισκόπου ἀριθ. 20 καὶ δυτικῶς μὲ ὁδὸν Μαιζῶνος, ἀπαρτιζομένης τῆς οἰκίας ταύτης ἐκ τοῦ ἀνωγείου της ἔχοντος ἕξ (6) κύρια δωμάτια, δύο διαδρόμους, κουζίναν, λουτροκαμπινὲν καὶ ἄνωθι κατὰ τὸ ἥμισυ ταράτσαν καὶ ἐκ τοῦ ἰσογείου της συγκειμένου ἀπὸ δύο (2) δωμάτια χρησιμοποιούμενα ὡς γραφεῖον καὶ ἀποθήκην τῆς ἐπιχειρήσεως 'Ηρακλέους Γεωργίου 'Αναγνωστοπούλου, καὶ 2) ἐπὶ μιᾶς ἰσογείου οἰκίας του (ἀποθήκης) μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν οἰκοπέδου της ἐκτάσεως πήχεων τ. τ. Πατραϊκῶν 202,50 διακοσίων δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατοστῶν ἢ μέτρων τετραγωνικῶν 120,10 ἑκατὸν εἴκοσι καὶ δέκα ἑκατοστῶν ἢ ὅσης καὶ ἂν εἶναι ἐκτάσεως μείζονος κειμένης εἰς θέσιν Χαλκωματᾶ ἢ Συνοικίαν 'Αγίου Γερασίμου τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, συνορευομένης ἐν ὅλῳ γύρωθεν ἀρκτικῶς μὲ οἰκίαν Εὐθυμίου Κόκλα, μεθ' ἧς χωρίζεται διὰ μεσοτοίχου, μεσημβρινῶς μὲ οἰκίαν 'Ιωάννου Κωστοπούλου καὶ μὲ οἰκίαν Πολυδώρου Πολυδωροπούλου, μεθ' ὧν χωρίζεται διὰ μεσοτοίχου, ἀνατολικῶς μὲ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος, ἐφ' ἧς ἔχει ἀριθ. 312 καὶ δυτικῶς μὲ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ΣΠΑΠ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πρῶτον δωμάτιον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος, τσιμεντοστρωμένου καὶ ταβανωμένου διὰ σανίδων, μετὰ συνεχομένης ἀποθήκης πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας ὑπάρχει μικρὰ αὐλὴ καὶ μικρὸν φρέαρ, πέραν δὲ τῆς αὐλῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ταύτης ὑπάρχει συνεχομένη ἰσόγειος οἰκία ἀβέρτο, τὸ δάπεδον τῆς ὁποίας εἶναι ἀπάτωτον, ἡ δὲ στέγη ἀταβάνωτος. 'Αμφότερα τὰ ἀκίνητα ταῦτα λεπτομερέστερον περιγράφονται, ὑπὸ τῶν μονίμως διορισθέντων ἐκτιμητῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 50.365 πεντήκοντα χιλιάδες τριακόσια ἑξήκοντα πέντε Β΄ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμά μου περὶ τοῦ ἄνω πλειστηριασμοῦ καὶ ἐξετιμήθησαν ταῦτα ὡς ἑξῆς. 'Η μὲν ἀνώγειος οἰκία ἀντὶ δραχμῶν 250.000 διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων ὁλικῶς, ἡ δὲ ἰσόγειος τοιαύτη ἀντὶ δραχμῶν 60.000 ἑξήκοντα χιλιάδων ὁλικῶς. 'Ο ὑπερθεματιστὴς εἰς ὃν γενήσεται ἡ κατακύρωσις ὀφείλει νὰ καταβάλη εἰς ἐμέ, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἐκτὸς τῆς ἐγγυήσεώς του καὶ δραχμὰς 10.000 δέκα χιλιάδας δι' ἔξοδα ἐνδεχομένου ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του, ἅμα δὲ τῇ κατακυρώσει ἐπ' ὀνόματί του ὀφείλει νὰ καταβάλη ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως ἢ ὀχλήσεως, ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ μὴ περιλαμβανομένης ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰς μετρητὰ εἰς τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου 53α 'Υποκατάστημα τῆς ἐπισπευδούσης 'Εμπορικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κατὰ τὰ ἄνω, ὁ ὑπερθεματιστὴς, εἰς ὃν θέλει γίνη ἡ κατακύρωσις εὐθύνεται νὰ πληρώση καὶ τόκους νομίμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει δὲ ἐνεργηθῆ ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του καὶ θὰ εὐθύνεται διὰ πᾶν ἔλλειμμα ἐν τῷ ἀναπλειστηριασμῷ καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὅτι οἱ διὰ τρίτους πλειοδοτήσοντες κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλουν πρὶν ὑπογράψουν νὰ δηλώσουν τοῦτο προηγουμένως εἰς ἐμὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου, δικαιουμένου ὅπως ἰζητήσω παρὰ τῶν πλειοδοτῶν τὴν νόμιμον ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητήν. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα ὡς ἄνω ἀκίνητα, μετὰ παντὸς παρακολουθήματός των, προσαυξήματος καὶ παραρτήματος, ὁρίζεται ὑποτῆς ἐπισπευδούσης Τραπέζης διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἀκίνητον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μαιζῶνος καὶ 'Ιεροθέου 'Αρχιεπισκόπου 20 τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 85.000 ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἀκίνητον (ἀποθήκη) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 312 τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 20.000 εἴκοσι χιλιάδων. 'Η ἐπισπεύδουσα 'Εμπορικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος καὶ ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος οὐδεμίαν ἀπολύτως εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν ἐναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν ἔκτασιν, τὰ ὅρια, τοὺς τίτλους καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν πλειοστηριαζομένων ὡς ἄνω ἀκινήτων, οὐδὲ διὰ τυχὸν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκνίκησιν τούτων καὶ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν σήμερον εὑρίσκονται ταῦτα, τῶν θελόντων νὰ πλειοδοτήσωσιν ὀφειλόντων νὰ λάβουν, προηγουμένως γνῶσιν τούτων καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν ἄνω δύο προηγηθέντων προγραμμάτων μου καὶ τῶν ἐν γένει πλειστηριαστικῶν τίτλων. Ὅτι τὴν τάξιν καθ' ἣν θὰ πλειστηριασθῶσιν τὰ ἄνω ἀκίνητα θὰ ὁρίση ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν εἶναι παρὼν εἰς τὸν πλειστηριασμόν, ἄλλως θὰ πλειστηριασθῶσιν κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν: 1) 'Η ἀνώγειος οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ιεροθέου 'Αρχιεπισκόπου 20 καὶ 2) ἡ ἀποθήκη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 312. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουντὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Γίνεται μνεία ὅτι ὁ διορισθεὶς κηδεμὼν τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος Γεωργίου Χρίστου 'Αναγνωστοπούλου 'Ιωάν. Γιαννόπουλος μὴ ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμόντου τοῦτον, ἀντικατεστάθη διὰτῆς ὑπ' ἀριθ. 467, ἐ. Ἔ., ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν διὰτοῦ κ. Εὐαγγέλου Φλωράκη, Α' Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου Πατρῶν. Καὶ ἀντίκλητος τῆς ἐπισπευδούσης Τραπέζης ὡρίσθη ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου 53Α' Ὑποκαταστήματος τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης κ. Δημήτριος 'Ιωάννου Βογιατζῆς καὶ πᾶς νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής. 'Εγένετο τὸ παρὸν ἐν Πάτραις σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25ην) τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 1963 χίλια ἐννεακόσια ἑξήκοντα τέσσερα, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 53 οἰκίαν ἰ